

غزوة حمراء الأسد

سيد عبد الفتاح نواب

بسم الله الرحمن الرحیم

غزوه حمراء الاسد: مرحله دوم غزوه احد

نویسنده:

عبدالفتاح نواب

ناشر چاپی:

مشعر

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

غزوه حمراءالاسد: مرحله دوم غزوه احد

مشخصات کتاب

سرشناسه : نواب، عبدالفتاح

عنوان و نام پدیدآور : غزوه حمراءالأسد: مرحله دوم غزوه احد/عبدالفتاح نواب.

مشخصات نشر : تهران: مشعر، ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری : ۲۴ ص.:مصور؛.م‌س ۲۱×۱۲

شابک : ۲۰۰۰ ریال :۹۷۸-۹۶۴-۵۴۰-۱۱۴-۴

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع : غزوه حمراءالأسد.

رده بندی کنگره : BP۲۴/۴۵/ح۸ن۹ ۱۳۸۷

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۳۷

شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۲۸۴۳۵

ص: ۱

اشاره

ص: ۲

ص: ۳

ص: ۴

ص: ۵

ص: ۶

ص: ۷

مقدمه

هر کس به سرنوشت پیشینیان با نگاه ویژه خویش می‌نگرد و یافته‌های تاریخی گذشتگان را بر آیندگان گزارش می‌کند. ارزش آگاهی از راه رفته آنان آنگاه سودبخش است که تابلوی راهنمای فرزندان دوره‌های بعد باشد، الگو دهد، توان تصمیم سازی بخشد، حیرت زدایی نماید.

غزوه حمراءالأسد هر چند بدون خون ریزی و کشتار بود و با نمونه‌های غزوات دیگر بسیار فرق می‌کرد ولی شرایط خاص زمانی به گونه‌ای بود که کمترین زمان نباید از دست می‌رفت. هر کسی نباید در این مرحله وارد می‌شد، نه آنان که به بهانه‌ای در مسیر احد راه خود را از پیامبر(ص) جدا کردند و نه آنان که در دامنه احد فریاد یاری خواهی حضرتش را نادیده گرفتند و یا از فراز رمات

ص: ۸

برق غنایم به زیرشان آورد.

مردان مرد باید همراه خاتم رسولان مدال دار اسوه آیندگان گردند.

خواننده این سطور زمانی از پیام فداکاری جانبازان احد الهام می‌گیرد که لختی درنگ کند و بنگرد امروز کجای میدان ایستاده تا بفهمد اگر دیروز بود کجا می‌بود.

مؤلف

ص: ۹

غزوه حمراء الأسد

اشاره

عصر روز شنبه، هفتم شوال سال سوم هجری(۱) پیامبر اعظم(ص) همراه با رزمندگان اسلام از رزمگاه احد به سوی مدینه بازگشتند. یاران آن حضرت، غم از دست دادن عزیزانشان را با زنده ماندن پیامبر(ص) در آن صحنه سخت، فراموش کردند و برخی از آنان با چهره‌ای گشاده، شکرگزاری خود را از زنده بودن پیامبر(ص) ابراز می‌داشتند. فردای آن روز، هشتم ماه شوال، پیامبر(ص) پس از نماز صبح با الهامات الهی مأمور شد به تعقیب دشمن در منطقه حمراءالأسد و جنوب مدینه بپردازد.

اعلام غزوه‌ای دیگر

بلال مأمور شد تا دستور پیامبر(ص) را ابلاغ کند:

۱- مصادف با ششم فروردین سال چهارم شمسی و ۲۳ مارس سال ۶۲۵ میلادی.

ص: ۱۰

کسانی که در غزوه احد مجروح شدند، آماده حرکت برای تعقیب دشمن در حمراءالأسد باشند.(۱) مسلمانان مجروح که با سختی خود را برای برپایی نماز صبح رسانده بودند، مطلع شدند که باید همین امروز حرکت کنند. جای درنگ نبود، دشمن در منطقه روحا(هشت کیلومتری جنوب حمراءالأسد)، پس از تحلیل جنگ احد، در اندیشه حمله به مدینه و به زعم خود کشتن پیامبر(ص) و غارت اموال مسلمانان بود.

عبدالله بن امّ مکتوم مأموریت یافت در مدینه، به جای رسول‌الله(ص) امام جماعت باشد. مجروحان و جانبازان احد، همراه پیامبر(ص) به سوی حمراءالأسد حرکت کردند، در حالی که پرچمدار این لشکر علی(ع)(۲)، خود ده‌ها زخم بر تن داشت و خم به ابرو نمی‌آورد! با این حال باید به پیش می‌رفتند تا دشمن را به عقب‌نشینی وادارند و آنان را از حمله به مدینه مأیوس کنند. در این سفر جهادی، جانبازان غیرتمند به جای استراحت، داوطلبانه خدمتگزاری جانبازان مصدوم‌تر را به عهده گرفتند تا کاروان جان بر کف، دستور پیامبر(ص) را به انجام رسانند.

در بین رزمندگان، تنها جابر بن عبدالله انصاری بود

۱- بحارالأنوار ۲۰/ ۹۹/ ح ۲۸؛ سفینه‌البحار ۱/ ۷۷۰ و ۳/ ۷۸۴؛ مجمع‌البیان ۱/ ۵۳۹؛ تفسیر قمی ۱/ ۱۲۵.

۲- اعلام الوری، امین‌الاسلام الطبرسی/ ۸۵؛ بحارالأنوار ۲۰/ ۱۰۹/ ۳۴.

ص: ۱۱

که در احـد(به دلیل درخواست پـدرش برای مانـدن نزد هفت خواهرش) شـرکت نداشت و از پیامبر(ص) درخواست کرد اکنون که پـدرم «عبـدالله بن عمرو بن حرام» در احد شـرکت کرد و به شـهادت رسـید، اجازه دهید من توفیق همراهی شـما را در حمراءالأسـد داشته باشم و پیامبر(ص) تنها با حضور وی موافقت فرمود.(۱)

در روز(هنگام ظهر) یکشـنبه، هشتم شوال، لشکر اسلام در حمراءالأسد(هشت میلی جنوب مدینه) اردو زد و رزمندگان مأمور شدند جهت فراوان نشـان دادن یـاران پیـامبر(ص)، شب‌ها هر کـدام در چنـد نقطه آتش روشن کننـد، بنابراین روزها به جمع‌آوری هیزم و چوب و شب‌ها به روشن کردن منطقه با شعله‌های آتش می‌پرداختند.

نیروهای اطلاعاتی قریش، سران کفر را از حضور نیروهای اسلام، مطلع ساختند. صفوان بن امیه، به پیروزی نسبی لشکر مکه قانع بود ولی ابوسفیان خواهان خاموش کردن خورشید محمدی(ص) بود. او به خیال خام خود

۱- سیره ابن هشام ۳/ ۱۰۷؛ مغازی ۱/ ۳۳۶. جنازه عبدالله بن عمرو بن حرام و شوهر خواهرش عمرو بن الجموح و خلاد بن عمرو بن الجموح توسط هنـد بنت عمرو(خواهر عبـدالله) به سوی مدینه حمل می‌شد؛ از وی سؤال کردند: فما وراك؟ قالت خیراً امّا رسول‌الله فصالح و کل مصیبه بعده جلّل و اتخذالله من المؤمنین شهداء قالت من هولاء؟ قالت اخی و ابنی خلاد و زوجی عمرو بن الجموح. به امر پیامبر(ص) جنازه عبدالله بن عمرو و عمرو ابن الجموح در احد داخل یک قبر گذارده شد. مغازی واقدی ۱/ ۲۶۵.

ص: ۱۲

می‌گفت: «قد قتلنا صنادید القوم فلو رجعنا استأصلناهم.»(۱)

حارث ابن هشام، عمرو بن العاص، خالد بن ولید و عکرمه بن ابی جهل که پدرش در جنگ بدر کشته شده بود نیز در اندیشه هجوم به مدینه و غارت اموال مسلمانان و کشتن پیامبر(ص) بودند.(۲)

هنگامی که آفتاب روز دوشنبه، نهم شوال، منطقه را روشن ساخت، معبد خزاعی، رئیس قبیله خزاعه، پس از دیدار با پیامبر(ص) و ابراز همدردی نسبت به شهادت حضرت سیدالشهداء حمزه بن عبدالمطلب(ع)، در گذر از منطقه روحا، ابوسفیان را دید.

ابوسفیان از او پرسید: از محمد [(ص)] چه خبری داری؟ او بی‌درنگ پاسخ داد: او با لشکری بزرگ که مانند آن را ندیده‌ام، به سوی شما در حرکت است. مردم مدینه- اوس و خزرج- همه آمده‌اند و طولی نمی‌کشد که پیشانی اسبان آنان، از پشت تپه‌ها آشکار خواهد شد.

ابوسفیان که گمان می‌کرد با ضربات خود، پیامبر(ص) و یاران آن حضرت را به ستوه آورده، انتظار شنیدن چنین سخنانی را نداشت و به یاد شجاعت

۱- اعلام الوری/ ۸۶.

۲- تفسیر نورالثقلین ۱/ ۴۱۰، به نقل از تفسیر علی‌ابن ابراهیم.

ص: ۱۳

پیامبر(ص) در جنگ بدر افتاد و از این که سرسختی او موجب شکست دیگری بر مشرکین گردد، از تصمیم خود منصرف شد و نظر صفوان بن امیه را قبول کرد.

دشمن به دنبال گریز

کاروان قریش که در روحا اردو زده بود، برای حرکت نیازمند به زمان بود تا خود را تجهیز و به راه افتد. از طرفی طبق گزارش معبد خزاعی، لشکر پیامبر(ص) به نزدیکی روحا رسیده بود. بنابراین ابوسفیان چاره را در این دید تا جهت کسب فرصت، به پیامبر(ص) اطلاع دهد به زودی به سوی شما حمله خواهیم کرد.

ابوسفیان از گروهی از افراد عبدالقیس- که قصد داشتند به مدینه بروند- خواست در مسیر حرکت خود در حمراءالأسد، پیغام او را به پیامبر(ص) برسانند که نیروهای کمکی قریش رسیده‌اند و آنان به زودی به شما حمله خواهند کرد.(۱) پیامبر توصیه‌های لازم را فرموده بود و از این خبر، هراسی به خود راه نداده، فرمودند:(حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ)

۱- مغازی واقدی ۱/ ۳۴۰؛ الکامل ۱/ ۲۹۹.

ص: ۱۴

روز بعد لشکر قریش هیچ اقدامی نکرد، لذا پیامبر(ص) از اصحاب خود خواست کسی از وضعیت مشرکان گزارش دهد. علی(ع) اعلام آمادگی کرد و طبق دستور پیامبر(ص)، به اردوگاه دشمن نزدیک شد و حرکات و رفتار آنان را بررسی و خدمت پیامبر گزارش داد که: دشمن اسب‌ها را رها کرده و در حال تجهیز شتران است. این عمل، نشانه قصد بازگشت مشرکان به مکه بود. پیامبر اکرم(ص) پس از توقف اطمینان‌بخش، روز بعد به همراه اصحاب و یاران به مدینه بازگشت و هفته‌ای را پشت‌سر گذاشت که دو غزوه مهم در آن واقع شده بود.

در این که پیامبر(ص) جمعه آن هفته، در مسجدالنبی(ص) خطبه جمعه ایراد کرده، اختلافی نیست؛ به ویژه آن که عبدالله بن ابی بن سلول، با شرمندگی می‌خواست مانند گذشته(بعد از جنگ بدر) سخنی بگوید، ولی مسلمانان مانع او شدند و به خاطر اقدامش در ایجاد اختلاف بین یاران پیامبر(ص)، او را نکوهش کردند؛ ولی طبرسی از کتاب ابان بن عثمان نقل می‌کند: «رجع رسول‌الله(ص) الی المدینه یوم الجمعه

(۱).

۱- اعلام الوری/ ۸۶؛ بحارالأنوار ۲۰ / ۹۹، مغازی واقدی ۱ / ۳۳۴؛ و برخی مدت اقامت پیامبر(ص) در حمراءالأسد را سه روز می‌دانند. «ثم انصرف رسول‌الله المدینه بعد الثالثه»، مجمع البیان ۱/ ۵۴۰؛ سیره ابن اسحاق ۳/ ۱۰۸.

ص: ۱۵

برخی رخدادها در حمراءالأسد

۱- یکی از حوادث آن، اسارت عمرو بن عبدالله ابوعزه جُمَحی است. او در جنگ بدر، به اسارت نیروهای اسلام درآمد و پیامبر(ص) به خاطر عائله‌مندی وی، بدون گرفتن فدا آزادش کرد. او به پیامبر(ص) تعهد داد که با مشرکان همکاری نخواهد کرد ولی با وسوسه‌های صفوان بن امیه، بار دیگر در جنگ احد، مقابل نیروهای اسلام قرار گرفت و در حمراءالأسد توسط عاصم بن ثابت اسیر گردید و نزد پیامبر(ص) آورده شد. پیامبر دستور داد وی را در همان محل کشتند، چون به تعهدی که داده بود، عمل نکرد. حضرت فرمود: «لا یلدغ المؤمن من جحر مرتین؛ مؤمن از یک سوراخ دو بار گزیده نمی‌شود».(۱)

۲- پناه گرفتن معاویه بن مغیره ابن ابی العاص، پسر عموی عثمان بن عَفّان بن ابی العاص در منزل عثمان؛ او که با لشکر قریش به احد آمده بود، به عثمان پناهنده شد و عثمان برای او ۳ روز از پیامبر(ص) مهلت گرفت و وسیله سفرش را فراهم کرد تا آن که از مدینه خارج شد.(۲)

۱- مغازی واقدی ۱/ ۳۰۹.

۲- مغازی واقدی ۱/ ۳۳۳ و سیره ابن هشام ۳/ ۱۱۱. واقدی و ابن اسحاق نقل می‌کنند که وی روز چهارم به دست زید بن حارثه و عمار بن یاسر در نزدیکی مدینه کشته شد. سیره ابن اسحاق ۳/ ۱۱۰.

ص: ۱۶

پیامبر (ص) پس از بازگشت

پیامبر(ص) پس از بازگشت از حمراءالأسد، به دیدار خانواده شهدا و مجروحان احد رفتند.

یکی از مجروحان جنگ احد، نُسیّبه بنت کعب بود که پیامبر(ص) عبدالله بن کعب المازنی را به عیادت وی فرستادند تا از سلامتی وی آگاهی یابند و پس از خبر سلامتی او خوشحال شدند. نسیبه، از ناحیه شانه مجروح شده بود و درمانش یک سال به طول انجامید. تنها خواسته‌اش این بود که پیامبر(ص) در حق وی دعا کند تا در بهشت، همراه آن حضرت باشد. پیامبر(ص) هم در حق وی دعا کرد و فرمود:

«لمقام نسیبه بنت کعب الیوم خیر من فلان و فلان؛ جایگاه نُسَیبه دختر کعب، امروز(در غزوه) درخشنده‌تر و بهتر است از فلان و فلان.(اشاره به بعضی از اصحاب خود).

سرکشی به خانواده سعد بن ربیع، به همراه جمعی از یاران و اصحاب آن حضرت، یکی دیگر از برنامه‌های پیامبر(ص) پس از بازگشت از حمراءالأسد بود. در این

ص: ۱۷

دیدار با کرامت آن حضرت، همه حاضران از غذایی که برای تعداد کمی تهیه شده بود، سیر شدند.

در این دیدار که چند ساعت به طول انجامید، پیامبر(ص) از فداکاری‌های سعد و دفاع او از اسلام و شهادتش در راه خدا سخن گفت و همگی اشک ریختند. در پایان جلسه همسر سعد از این که برادر سعد بعد از شهادت او اموال وی را تصاحب کرد و همسر و فرزندانش را از اموال سعد محروم ساخت، گلایه کرد. پیامبر(ص) متأثر شد و ساعتی بعد دستور الهی- آیات ارث- نازل گردید.(۱)

۱- مغازی ۱/ ۳۲۹ و مجمع البیان ۳/ ۲۴. در احوالات سعد بن ربیع آمده است: پس از آن که ۱۲ زخم برداشت، نقش زمین شد. کسی به او گفت: می‌گویند پیامبر(ص) کشته شده، گفت: خدای او که زنده است، ما در راه خدا جهاد می‌کنیم. همچنین وقتی زید بن ثابت مأموریت یافت از او برای پیامبر(ص) خبری ببرد، سعد در آخرین پیام خود گفت: سلام مرا به پیامبر(ص) برسان و بگو خداوند به شما بهترین پاداش که سزاوار پیامبر(ص) است عطا فرماید و به انصار سلام برسان و بگو اگر پیامبر(ص) آسیب ببیند و شما زنده باشید، نزد خدا معذور نخواهید بود. سیره ابن هشام ۲/ ۹۵.

ص: ۱۸

نگاهی به آیات احد و حمراءالأسد

اشاره

شهد شیرین اطاعت و همراهی یاران پیامبر(ص)، بیشتر در آیات مربوط به حمراءالأسد مشاهده می‌شود تا آیات مربوط به غزوه احد.

در آیه ۱۵۵ آل عمران، درباره جنگ احد می‌خوانیم:

(إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطانُ بِبَعْضِ ما كَسَبُوا وَ لَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ)

روزی که دو گروه [در احد] با هم رویاروی شدند، کسانی که از میان شما [به دشمن] پشت کردند، در حقیقت جز این نبود که به سبب پاره‌ای از آنچه [از گناه] حاصل کرده بودند، شیطان آنان را بلغزانید. و قطعاً خدا از ایشان درگذشت؛ زیرا خدا آمرزگار بردبار است.

ولی در آیه ۱۷۲ آل عمران پیرامون رزمندگان حمراءالأسد می‌خوانیم:

(الَّذِينَ اسْتَجابُوا لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ ما

ص: ۱۹

أَصابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ)

کسانی که [در نبرد احد] پس از آنکه زخم برداشته بودند، دعوت خدا و پیامبر [او] را اجابت کردند، برای کسانی از آنان که نیکی و پرهیزگاری کردند پاداشی بزرگ است.

یا در آیه ۱۵۳ پیرامون احد می‌خوانیم:

(إِذْ تُصْعِدُونَ وَ لا تَلْوُونَ عَلى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْراكُمْ فَأَثابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلا تَحْزَنُوا عَلى ما فاتَكُمْ وَ لا ما أَصابَكُمْ وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِما تَعْمَلُونَ)

[یاد کنید] هنگامی را که در حال گریز [از کوه] بالا می‌رفتید و به هیچ کس توجه نمی‌کردید؛ و پیامبر، شما را از پشت سرتان فرا می‌خواند. پس [خداوند] به سزای [این بی‌انضباطی] غمی بر غمتان [افزود] تا سرانجام بر آنچه از کف داده‌اید و برای آنچه به شما رسیده است اندوهگین نشوید، و خداوند از آنچه می‌کنید آگاه است. ولی در آیه ۱۷۳ آل عمران می‌خوانیم:

(الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ)

ص: ۲۰

همان کسانی که [برخی از] مردم به ایشان گفتند: «مردمان برای [جنگ با] شما گرد آمده‌اند؛ پس، از آن بترسید.» و [لی این سخن] بر ایمانشان افزود و گفتند: «خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری است.»

جبل حمراءالأسد

کوه قرمز رنگی است که در شمال منطقه احد و در مقابل آن، کوه کم ارتفاع دیگری است که حمراءالنَمِل(مورچگان) شهرت دارد.

یادآوری

اشاره

منطقه حمراءالأسد، در حقیقت محل غزوه‌ای است که پیامبر رحمت(ص)، با جانبازان جنگ احد از اصحاب خود و با امکانات ناچیز، حدود ۴ شبانه‌روز در برابر دشمن ایستادند و با عنایات الهی و ایجاد رُعب، دشمن عقب‌نشینی کرد.

قدردانی از زحمات آن حضرت، پیروی و پوییدن راه ایشان است.

ص: ۲۱

آلبوم عکس‌ها:

۱) تصویر هوایی منطقه حمراءالأسد

۲) تصویر جبل حمراءالأسد

۳) تصویر تابلوهای ورودی

ص: ۲۲

جبل حمراءالأسد از زاویه جنوب شرقی

ص: ۲۳

مسیر منطقه حمراءالأسد در طریق‌الهجره

به سمت راست

روستای حمرءالأسد

ص: ۲۴

منطقه عمومی حمراء الأسد در قسمت پائین جبل حمراء الأسد و در سمت راست جبل عیر و جاده مدینه به مکه مکرّمه(طریق‌الهجره) و در سمت راست بالا، مسجد شجره، در حاشیه رودخانه عقیق و در سمت چپ جاده قدیم مدینه به مکه دیده می‌شود.

درباره مرکز

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹
بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.
اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.
از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :
الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه
ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...
د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر
ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)
ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...
ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».